Civilinè byla Nr. e3K-3-260-1075/2022 Teisminio proceso Nr. 2-68-3-28449-2020-0 Procesinio sprendimo kategorijos: 1.3.2.6.5; 1.3.6.2; 3.1.7.11

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2022 m. lapkričio 16 d. Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Danguolės Bublienės (pranešėja), Alės Bukavinienės ir Andžej Maciejevski (kolegijos pirmininkas),

teismo posėdyje kasacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo civilinę bylą pagal **ieškovų J. M. (J. M.) ir A. S. (A. S.)** kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. sausio 13 d. nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovų J. M. ir A. S. ieškinį atsakovei viešajai įstaigai Greitosios medicinos pagalbos stočiai dėl darbo ginčo išnagrinėjimo.

Teisėjų kolegija

nustatė:

I. Ginčo esmė

- 1. Kasacinėje byloje sprendžiama dėl materialiosios teisės normų, reglamentuojančių susitarimą dirbti papildomą darbą ir susitarimą padidinti darbo mastą, neišmokėtų priedų, kaip darbo užmokesčio dalies, kvalifikavimą ir priteisimą, proceso teisės normų, reglamentuojančių bylinėjimosi išlaidų atlyginimą, kai jas patvirtinantys įrodymai pateikti po bylos išnagrinėjimo iš esmės, aiškinimo ir taikymo.
- 2. Ieškovai prašė ipareigoti atsakove:
 - 2.1. vykdyti su ieškovu A. S. sudarytos darbo sutarties sąlygas, pagal kurias ieškovas papildomai dirba įstaigoje išvažiuojamųjų brigadų tarnybos pradinio gyvybės palaikymo brigados pagalbiniu darbuotoju 0,5 etato (18 val. per savaitę), ir mokėti už nurodytą darbą darbo sutartimi sulygtą darbo užmokesti;
 - 2.2. priteisti iš atsakovės ieškovui A. S. darbo užmokestį, mokėtiną už visą darbo sutartimi sulygtą darbo krūvį, bei sumokėti užmokesčio skirtumą, priedus, premijas ir priemokas, kurios nebuvo neišmokėtos pagal atsakovės 2020 m. birželio 16 d. įsakymą, už laikotarpį nuo 2020 m. liepos 1 d. iki teismo sprendimo įvykdymo dienos;
 - 2.3. vykdyti su ieškovu J. M. sudarytos darbo sutarties sąłygas, pagal kurias ieškovas papildomai dirba įstaigoje išvažiuojamųjų brigadų tarnybos pradinio gyvybės palaikymo brigados paramediku-vairuotoju 0,5 etato (18 val. per savaitę), ir mokėti už nurodytą darbą darbo sutartimi sulygtą darbo užmokestį;
 - 2.4. priteisti iš atsakovės ieškovui J. M. darbo užmokestį, mokėtiną už visą darbo sutartimi sulygtą darbo krūvį, bei sumokėti užmokesčio skirtumą nuo 2020 m. liepos 1 d. iki teismo sprendimo įvykdymo dienos;
 - 2.5. priteisti ieškovams iš atsakovės bylinėjimosi išlaidų atlyginimą.
- 3. Ieškinyje nurodyta, kad ieškovas A. S. 2000 m. spalio 14 d. sudarė su atsakove darbo sutartį, pagal kurią jis dirbo skubiosios medicinos pagalbos brigados greitosios medicinos pagalbos (toliau GMP) pagalbiniu darbuotoju. Darbo sutarties pakeitimu šalys susitarė, kad nuo 2017 m. rugpjūčio 1 d. darbuotojas dirba medicinos darbuotojo padėjėju 1 etato darbo krūviu (36 val. per savaitę) bei papildomai dirba GMP pagalbiniu darbuotoju 0,5 etato darbo krūviu (18 val. per savaitę). Ieškovas J. M. 2005 m. balandžio 19 d. sudarė su atsakove darbo sutartį, pagal kurią šis ieškovas dirbo medicinos paslaugų tarnybos GMP brigados vairuotoju. Darbo sutarties pakeitimu šalys susitarė, kad nuo 2017 m. rugpjūčio 1 d. ieškovas J. M. dirba skubiosios medicinos pagalbos (GMP) paramediku-vairuotoju 1 etato darbo krūviu (36 val. per savaitę) bei papildomai dirba paramediku-vairuotoju 0,5 etato darbo krūviu (18 val. per savaitę). Darbo užmokestis abiem ieškovams skaičiuojamas darbuotojo pareigybės 1 etato darbo užmokesčio koeficientą padauginant iš bazinio dydžio ir užimamo darbo krūvio.
- 4. Atsakovės vadovo sudaryta darbo grupė atliko tyrimą pagal pamainos gydytojos V. C. 2020 m. gegužės 18 d. tarnybinį pranešimą dėl ieškovų brigados veiksmų ir nustatė, kad 2020 m. gegužės 18 d. ieškovai, perveždami pacientą iš Vilniaus universitetinės ligoninės Santaros klinikų (toliau Santaros klinikos) į Ukmergės ligoninę, nukrypo nuo maršruto (apie 2 km) ir maždaug 55 min. buvo sustoję ieškovo J. M. gyvenamojoje vietoje (duomenys neskelbtini). Darbo grupė pasiūlė įstaigos vadovui įspėti 1) ieškovą A. S., jog už tokį patį darbo pareigų, nustatytų Išvažiuojamųjų brigadų tarnybos pažangaus gyvybės palaikymo brigados (toliau ALS) pagalbinio darbuotojo pareigybės aprašymo 3.5.1 papunktyje, pažeidimą jis gali būti atleistas iš darbo pagal Lietuvos Respublikos darbo kodekso (toliau DK) 58 straipsnio 2 dalies 2 punktą, ir neskirti jam už gerus darbo rezultatus (už antrąjį ketvirtį) darbo užmokesčio ketvirtinio priedo; 2) ieškovą J. M., jog už tokį patį darbo pagal DK 58 straipsnio 2 dalies 2 punktą, ir neskirti jam darbo užmokesčio priedų, priemokų už gerus darbo rezultatus ir premijų vienerius metus, skaičiuojant nuo direktoriaus įsakymu įforminto įspėjimo dienos. Atsakovės vadovas 2020 m. birželio 16 d. įsakymu įspėjo ieškovą A. S. apie galimą jo atleidimą iš darbo pagal DK 58 straipsnio 2 dalies 2 punktą, nurodė neskirti jam darbo užmokesčio ketvirtinio priedo už gerus darbo rezultatus (už antrąjį ketvirtį); kitu 2020 m. birželio 16 d. įsakymu įspėjo ieškovą J. M. apie galimą jo atleidimą iš darbo pagal DK 58 straipsnio 2 dalies 2 punktą, nurodė 2020 m. birželio 16 d. 2021 m. birželio 15 d. laikotarpiu neskirti jam darbo užmokesčio

(S)

priedų ir priemokų už gerus darbo rezultatus bei premijų. Atsakovė 2020 m. birželio 8 d. pranešė ieškovams, kad nuo 2020 m. liepos 1 d. nutraukiami šalių susitarimai dėl ieškovų papildomo darbo.

- 5. Ieškovai teigė, kad 2017 m rugpjūčio 1 d. susitarimais su atsakove susitarta ne dėl papildomo darbo DK 35 straipsnio prasme, bet papildomo darbo krūvio. Ieškovai nurodė, kad nėra patvirtinta GMP brigadų narių vykimo į paciento buvimo vietą ir grįžimo iš jos tvarka, todėl nepagrįstai buvo konstatuotas ieškovų (ir kitų darbuotojų) darbo pareigų pažeidimas. GMP brigada, vykdžiusi tarpmiestinį pervežimą ir pristačiusi pacientą į Ukmergės ligoninę, 14.43 val. pakeitė statusą į "laisvą", t. y. ji buvo pasiruošusi nedelsiant vykti į kvietimus. Atsakovės atsisakymas išmokėti darbuotojams su darbo santykiais susijusias sumas, į kurias jie turi materialiąją subjektinę teisę, nepriklausomai nuo atsakovės nustatytų tariamų darbo pareigų pažeidimų, prieštarauja DK reglamentavimui. Be to, pagal atsakovės vadovo 2019 m. kovo 4 d. įsakymu patvirtintą Ketvirtinių priedų už reikšmingą įtaką geriems GMPS veiklos rezultatams skyrimo kriterijus ir tvarką (toliau– Tvarka) atsakovei kyla pareiga išmokėti priedus, jei darbuotojai pasiekė darbdavio nustatytus rodiklius. Taigi atsakovė negali atsisakyti mokėti priedus, net jeigu būtų nustatytas darbuotojo pareigų pažeidimas.
- 6. Atsakovė nesumokėjo ieškovui A. S. už 2020 m. antrąjį ketvirtį 193,42 Eur priedų prie darbo užmokesčio, o J. M. už 2020 m. antrąjį ketvirtį 373,91 Eur, už trečiąjį ketvirtį 137,20 Eur, ketvirtąjį ketvirtį 226,11 Eur

II. Pirmosios ir apeliacinės instancijos teismų procesinių sprendimų esmė

- Vilniaus miesto apylinkės teismas 2021 m. rugsėjo 23 d. sprendimu tenkino dalį ieškinio, priteisė iš atsakovės ieškovui J. M. 908,74 Eur, ieškovui A. S. 193,42 Eur neišmokėtą priedą; priteisė atsakovei iš ieškovų po 495,60 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimo; kitą ieškinio dalį atmetė.
- 8. Teismas nustatė, kad ieškovai, vykdydami darbo funkcijas, pervežė ligonį iš Santaros klinikų į Ukmergės ligoninę ir grįždami į pastotę nukrypo nuo maršruto (užvažiavo į pakeliui esančius ieškovo J. M. namus (duomenys neskelbtini), ten užtruko apie 55 minutes). Pervežimas laikomas baigtu, kai grįžtama į pastotę arba važiuojama į kitą iškvietimą. Ieškovai buvo nutolę nuo pastotės apie 28 km. Ieškovų komanda neiškviesta pas kitą pacientą ar kitam pervežimui, todėl pervežimas turėjo būti baigtas grįžtant į pastotę. Ieškovai nukrypo nuo maršruto, todėl į pastotę grįžo beveik valanda vėliau, nei turėjo grįžti. Ieškovų pastotė yra Vilniaus miesto centre, Žygimantų gatvėje, jų komanda aptarnauja centrinę miesto dalį, o į Širvintų rajoną komanda būtų kviečiama tik tuomet, jei nebūtų komandų arčiau esančiose pastotėse. Taigi, ieškovams vėluojant grįžti į pastotę, kilo rizika, kad, prireikus jų prioritetinėje teritorijoje, nebūtų reziduojančios komandos. Vienas iš GMP veiklos prioritetų operatyvumas, todėl atitinkamai yra išdėstytos pastotės, kuriose reziduoja komandos. Teismas padarė išvadą, kad ieškovai, nukrypdami nuo maršruto 55 minutes, kai operatyvumas yra viena esminių jų veiklos sąlygų, padarė darbo pareigų pažeidimą ir jiems galėjo būti taikytos drausminio poveikio priemonės.
- 9. Nors už darbo pareigų pažeidimus pagal darbo santykių teisinį reglamentavimą, kasacinio teismo formuojamą praktiką taikomas tik darbo sutarties nutraukimas arba darbuotojo įspėjimas apie galimą jo atleidimą už antrą tokį pažeidimą (DK 58 straipsnio 1, 4 dalys), atsakovė taikė darbuotojams ir neigiamus finansinius padarinius sukeliančią priemonę neskyrė priedų prie atlyginimo. Taigi teismas, nustatęs darbo pareigų pažeidimo faktą, tyrė ir vertino, kokia yra priedo prigimtis, konkrečios darbuotojų funkcijos, taip pat darbuotojų lūkestį ir iki tol gautas nuolatines jų pajamas.
- 10. Teismas nustatė, kad atsakovė darbuotojų darbo apmokėjimo tvarkoje yra nustačiusi, kada ir už kokių rodiklių įvykdymą gali būti skiriama premija. Byloje pateikti ieškovams 2020 metų antrąjį ketvirtį apskaičiuoti priedai už gerus darbo rezultatus. Priedai ieškovams buvo mokami sistemingai, konkrečia procentine išraiška (aiškiai apibrėžtu dydžiu).
- 11. Teismas įvertino tai, kad ieškovų ir atsakovės darbo teisiniai santykiai, atsakovės patvirtintas darbo apmokėjimo sistemos aprašas, pagal kurį už darbuotojo atliktas darbo funkcijas jiems mokama kintamoji darbo užmokesčio dalis, atitinka DK 142 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytus premijavimo tikslus. Dėl to teismas pripažino, kad atsakovė, taikydama ieškovams poveikio priemones, negalėjo nemokėti šių atlyginimo priedų: ieškovui J. M 373,91 Eur už 2020 m. antrąjį ketvirtį, 137,20 Eur už 2020 m. trečiąjį ketvirtį, 226,11 Eur už 2020 m. ketvirtąjį ketvirtį ir 165,52 Eur už 2021 m. pirmąjį ketvirtį; ieškovui A. S. 193,42 Eur už 2020 metų antrąjį ketvirtį.
- 12. Teismas, spręsdamas dėl ieškovams pakeisto darbo krūvio teisėtumo, pažymėjo, kad šalys dėl papildomo darbo susitarė daugiau kaip prieš ketverius metus (nuo 2017 m. rugpjūčio 1 d.). Ieškovai šių darbo sutarčių sąlygų neginčijo, žinojo ir suprato, kada, kokiu etatu bei statusu dirba. Atsakovės išvažiuojamųjų brigadų tarnybos pažangaus gyvybės palaikymo brigadoje dirbančio paramediko-vairuotojo (ALS PM-V) pareigybės aprašyme skiriasi brigados pavadinimai: ALS— išvažiuojamųjų brigadų tarnybos pažangaus gyvybės palaikymo brigada, BLS— išvažiuojamųjų brigadų tarnybos pradinio palaikymo brigada; skiriasi brigadų naudojama įranga. Tačiau ieškovų automobilyje buvo įranga, skirta pažangaus gyvybės palaikymo komandai. Teismas nustatė tokius pat skirtumus pagalbinio darbuotojo pareigybei.
- 13. Teismas, viena vertus, pritarė ieškovų teiginiui, kad jų pareigos iš esmės buvo tokios pat dirbant tiek pagrindinį, tiek ir papildomą darbą; kita vertus, laikėsi nuomonės, kad šalių susitarimais buvo susitarta dėl kitos dalies (0,5 etato) darbo krūvio, dėl kurio nebuvo susitarta iš karto sudarant darbo sutartis, buvo aptartas tiek darbo pobūdis (atribojant jį nuo pagrindinio darbo), tiek darbo užmokestis, tiek darbo valandų skaičius. Teismo nuomone, darbo pareigas apibrėžia darbo sutartis, o ne darbo grafikai. Darbdavio ribojimas nutraukti susitarimą pažeistų darbdavio interesus, teises bei pareigas. Darbdavio pareiga pagal pagrindines darbo sutartis yra užtikrinti 1 etato darbo krūvį. Papildomi susitarimai sudaryti tik 2017 m, nors vienas ieškovas dirba nuo 2000 m, kitas nuo 2005 m Dėl to teismas atmetė ieškovų reikalavimą dėl atsakovės įpareigojimo vykdyti sutartis dėl 0,5 etato.
- 14. Spręsdamas bylinėjimosi išlaidų paskirstymo klausimą, teismas atsižvelgė į tai, kad byloje buvo vertinamos trys aplinkybių grupės ir savarankiški pagrindai, t. y. poveikio priemonės skyrimo teisėtumas, priedų nemokėjimo pagristumas ir susitarimas dėl papildomo darbo. Kadangi teismas tenkino tik vieną jų, tai bylinėjimosi išlaidas paskirstė atsižvelgdamas į šią proporciją.
- 15. Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, išnagrinėjusi bylą pagal ieškovų ir atsakovės apeliacinius skundus, 2022 m. sausio 13 d. nutartimi panaikino Vilniaus miesto apylinkės teismo 2021 m. rugsėjo 23 d. sprendimo dalį, kuria ieškovų naudai iš atsakovės priteistas neišmokėtas priedas, ir dėl šių ieškinio reikalavimų priėmė naują sprendimą ieškinį atmetė; priteisė atsakovės naudai iš ieškovų po 1879,77 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.
- 16. Kolegija nurodė, kad 2015 m. vasario 11 d. patvirtinta VšĮ Greitosios medicinos pagalbos stoties struktūra, kurioje Operatyvinės pagalbos tarnyba sudaryta iš dviejų skyrių: Pažangaus gyvybės palaikymo skyriaus ir Pradinio gyvybės palaikymo skyriaus. Kiekviename jų įsteigti 6 poskyriai. Darbuotojai, dirbantys daugiau kaip 1 etato darbo krūviu, dirbo abiejuose skyriuose skirtingose brigadose. Pagal sveikatos apsaugos ministro 2007 m. lapkričio 6 d. įsakymu patvirtinto Greitosios medicinos pagalbos paslaugų teikimo reikalavimų aprašo nuostatas kolegija padarė išvadą, kad pažangaus ir pradinio gyvybės palaikymo GMP brigadų funkcijos yra skirtingos.
- 17. VšĮ Greitosios medicinos pagalbos stoties direktoriaus 2019 m. birželio 17 d. įsakymu patvirtinta nauja įstaigos struktūra ir vietoje Operatyvinės pagalbos tarnybos įsteigta Išvažiuojamųjų brigadų tarnyba, kurioje pareigybės skirstomos pagal priklausymą atitinkamai brigadai: pažangaus gyvybės palaikymo (ALS); pradinio gyvybės palaikymo (BLS). Pažangaus gyvybės palaikymo (ALS) ir pradinio gyvybės palaikymo (BLS) brigadų funkcijos, paskirtis, teikiamų paslaugų kainos skirtingos.

- 18. Kolegija pažymėjo, kad skiriasi brigadų naudojama įranga. Aplinkybė, kad automobilio, kuriuo įprastai naudojosi ieškovai, įranga skirta pažangaus gyvybės palaikymo brigadai, nepatvirtina, kad pasikeitus aplinkybėms jie vyktų į iškvietimą kitu automobiliu, kuriame būtų pradiniam gyvybės palaikymui skirta įranga. Pareigybės aprašymuose nurodytos skirtingos įrangos, atliekant darbo funkcijas. Naudojant skirtingą įrangą, suteikiamos skirtingo pobūdžio paslaugos, skiriasi jų įkainiai. Be to, susitarimu dėl papildomo darbo šalys susitarė dėl konkretaus darbo krūvio (0,5 etato). Kolegija padarė išvadą, kad susitarimu ieškovams buvo ne padidintas darbo krūvis, bet pavesta atlikti papildomas funkcijas.
- 19. Darbo sutarties šalių susitarimas dėl papildomo darbo gali būti nutrauktas, nesant darbuotojų sutikimo, įspėjus raštu kitą darbo sutarties šalį prieš penkias darbo dienas. Dėl to atsakovė pagrįstai nesikreipė į ieškovus jų sutikimui gauti, bet iš anksto juos įspėjo apie šių susitarimų nutraukimą ir vėliau juos nutraukė. Kolegijos nuomone, nagrinėjamoje byloje netaikytina DK 45 straipsnio nuostata dėl darbo sutarties sąlygų pakeitimo. Pirmosios instancijos teismo sprendimas atmesti ieškovų reikalavimus dėl įpareigojimo vykdyti darbo sutarties sąlygas dėl papildomai dirbto darbo 0,5 etato krūviu yra pagrįstas ir teisėtas.
- 20. Kolegijos nuomone, vertinant darbdavio teisę nutraukti susitarimus dėl papildomo darbo neturi esminės reikšmės ieškovų nurodytos aplinkybės, kad susitarimai dėl papildomo darbo nutraukti po konstatuoto darbo pareigų pažeidimo, nors kitų 29 darbuotojų susitarimai dėl papildomo darbo nutraukti jų pačių prašymu. Atsakovė 2020 m. birželio 8 d. įteikė ieškovams pranešimus, kuriuose nurodyta apie tai, jog susitarimai dėl papildomo darbo nutraukiami nuo 2020 m. liepos 1 d. Aplinkybė, kad nutraukti ir tokie pat kitų darbuotojų susitarimai, patvirtina, kad atsakovė ketina keisti įmonėje esamą tvarką ir neišskyrė ieškovų iš kitų darbuotojų.
- 21. Kolegija nustatė, kad ieškovai yra profesinės sąjungos nariai. Atsakovės įstaigoje 2019 m. vasario 18 d. sudaryta kolektyvinė sutartis, suderinta su Vilniaus greitosios medicinos pagalbos stoties stebėtojų taryba ir profesine sąjunga, kurios 50 punkte įtvirtinta, kad priedai, priemokos ir premijos gali būti mažinami arba visai nemokami, jei dėl darbuotojo kaltės įstaiga patyrė materialinę žalą (50.3 papunktis), jeigu darbuotojas netinkamai vykdė savo pareigas ir turi apie tai rašytinį įspėjimą (50.4 papunktis).
- 22. Ieškovai pažeidė darbo pareigas, nes nukrypo nuo maršruto, transporto priemonę darbo metu naudojo asmeninėms reikmėms ir 55 min. vėliau grįžo į pastotę, atsakovė dėl to patyrė 48,11 Eur žalos. Nors Darbo užmokesčio tvarkoje nustatyti rodikliai, pagal kuriuos vertinami įstaigos veiklos rezultatai, pasiekti, bet ieškovai, pažeisdami darbo pareigas, pablogino įstaigos rezultatus ir jos reputaciją. Darbo užmokesčio tvarkos 15 punkte nustatyta darbdavio diskrecija (ne)mokėti darbuotojams priedą už reikšmingą įtaką geriems įstaigos veiklos rezultatams. Šis priedas nėra nuolat mokama darbo užmokesčio dalis, bet yra paskatinimas darbuotojui už gerai atliktą darbą, veiklą ar veiklos rezultatus. Dėl to, kad ieškovai tarnybinį automobilį darbo metu panaudojo asmeniniams poreikiams, darbdavio veiklos rezultatai buvo blogesni, todėl atsakovė turėjo teisę nemokėti ieškovams ketvirtinių priedų.
- 23. Kolegija padarė išvadą, kad pirmosios instancijos teismas nepagrįstai nusprendė priteisti ieškovams neišmokėtus priedus, todėl šią sprendimo dalį panaikino ir ieškinį atmetė. Atitinkamai perskirstė šalių bylinėjimosi išlaidų atlyginimą
 - III. Kasacinio skundo ir atsiliepimo į jį teisiniai argumentai
- 24. Kasaciniu skundu ieškovai prašo panaikinti: 1) Vilniaus apygardos teismo 2022 m. sausio 13 d. nutarties dalį, kuria atmestas ieškovų reikalavimas dėl neišmokėto priedo prie darbo užmokesčio priteisimo, ir dėl šio reikalavimo palikti galioti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2021 m. rugsėjo 23 d. sprendimą; 2) Vilniaus miesto apylinkės teismo 2021 m. rugsėjo 23 d. sprendimo ir Vilniaus apygardos teismo 2022 m. sausio 13 d. nutarties dalis, kuriomis atmesti ieškovų reikalavimai dėl atsakovės įpareigojimo vykdyti su ieškovais sudarytų darbo sutarčių sąlygas, nustatančias papildomą 0,5 etato darbo krūvį Išvažiuojamųjų brigadų tarnybos pradinio gyvybės palaikymo brigadoje bei mokėti už nurodytą darbo sutartimis sulygtą darbo užmokestį, darbo užmokesčio skirtumo priteisimo, ir šiuos reikalavimus tenkinti visa apimtimi; 3) priteisti ieškovams bylinėjimosi išlaidų atlyginimą. Kasacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:
 - Pagal DK 142 straipsnio 1 dalies 1, 2 punktus darbuotojas premijuojamas darbo sutarties, darbo apmokėjimo sistemos ar kitų darbo teisės normų nustatytais atvejais, dydžiais ir tvarka atlyginti už darbuotojo darbą pagal darbo sutartį arba darbdavio iniciatyva paskatinti jį už gerai atliktą darbą, veiklą ar veiklos rezultatus. Teisės doktrinoje yra pažymima, jog tuo atveju, jeigu premija nustatoma už tai, kad darbuotojas asmeniškai pasiekia tam tikrus darbo sutartyje, darbo apmokėjimo sistemoje ar kitose darbo teisės normose nustatytus tikslus ar rezultatus, jam turi būti atlyginta šiuose susitarimuose ar teisės normose nustatyta tvarka. Darbdavys neturi teisės atsisakyti ją sumokėti, nes ji jau yra tapusi darbo apmokėjimo sąlygų dalimi. Dėl to kyla būtinybė kiekvieno konkretaus ginčo atveju išsiaiškinti premijos pobūdį: ar tai darbo užmokesčio dalis, mokama už pasiektus iš anksto nustatytus rodiklius, ar tai skatinimo priemonė, nukreipta į ateitį darbuotojui motyvuoti. Tai reiškia, kad, skirtingai nei skatinamosios premijos atveju, darbuotojo atliktas darbo pareigų pažeidimas negali būti priežastimi neišmokėti darbuotojui DK 139 straipsnio 2 dalies 5 punktu, 142 straipsnio 1 dalies 1 punktu apibrėžto priedo. Šiuo atveju apeliacinės instancijos teismo išvada neatitinka DK 139 straipsnio 2 dalies 5, 6 punktų, DK 142 straipsnio 1 dalies 1, 2 punktų nuostatų.
 - 24.2. Apeliacinės instancijos teismas priteisė bylinėjimosi išlaidų, patirtų nagrinėjant bylą apeliacine tvarka, atlyginimą vadovaudamasis rašytiniais irodymais, pateiktais po bylos nagrinėjimo iš esmės pabaigos. Teismas, gavęs darbdavio prašymą dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo, 2021 m. gruodžio 17 d. nutartimi atmaujino bylos nagrinėjimą iš esmės (Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau ir CPK) 256 straipsnis), nurodydamas, kad, užkirtus kelią atsakovei pateikti bylinėjimosi išlaidas pagrindžiančius irodymus, būtų pažeista jos teisė reikalauti atlyginti patirtas bylinėjimosi išlaidas. Tokį sprendimą apeliacinės instancijos teismas grindė kasacinio teismo civilinėje byloje Nr. 3K-3-207-313/2015 pateiktu aiškinimu. Pagal CPK 256 straipsnį teismas gali atmaujinti bylos nagrinėjimą iš esmės tik pripažinęs, kad reikia nustatyti naujas aplinkybės, turinčias reikšmės bylai, arba ištirti naujus įrodymus. Tais atvejais, kai asmuo neturėjo galimybės pateikti prašymo apmokėti išlaidas advokato pagalbai iki bylos nagrinėjimo iš esmės pabaigos, šių išlaidų atlyginimo priteisimo klausimas gali būti išspręstas taikant papildomo sprendimo institutą. Nagrinėjamu atveju atsakovė per CPK 98 straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą nepateikė teismui nei bylinėjimosi išlaidas pagrindžiančių dokumentų, nei įrodymų, kurie patvirtintų, jog egzistavo techninės kliūtys įvykdyti procesinę pareigą. Byloje esanti medžiaga patvirtina, kad atsakovė už advokato paslaugas atsiskaitė dar 2021 m. spalio 21 d., t. y. iki bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka. Taigi, teismas, atnaujinęs bylos nagrinėjimą ir pridėjęs prie bylos po įstatyme nustatyto termino pateiktą atsakovės prašymą dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo, pažeidė CPK 256 straipsnio nuostatą.
 - 24.3. DK nepateikia darbo masto padidinimo sąvokos. Pagal kasacinio teismo praktiką, darbo masto padidinimas siejamas su tos pačios pagrindinės darbo funkcijos darbo krūvio padidinimu, kai darbuotojo funkcijos nesikeičia, neatsiranda papildomų funkcijų ar pareigų. Padidėjusi darbuotojo darbo apimtis reiškia, kad darbuotojas, atlikdamas tas pačias savo darbo funkcijas, turi įvykdyti didesnes darbo normas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. gegužės 11 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-227-248/2017; kt.). Teismas klaidingai kvalifikavo susitarimą dėl papildomo darbo ir nukrypo nuo kasacinio teismo praktikos dėl darbo masto padidinimo bei susitarimo dėl papildomo darbo atribojimo. Apeliacinės instancijos teismas konstatavo netapačias ieškovų kaip ALS ir BLS brigadų darbuotojų, funkcijas ir savo išvadą grindė ne ieškovų pareigybių aprašymų, darbo grafikų ir darbo laiko apskaitos žiniaraščių analize, o sveikatos apsaugos ministro įsakymu patvirtintomis bendrosiomis nuostatomis, taip pat paslaugų įkainiais, kurie nesusiję su faktinių darbuotojų pareigų palyginimu. Pažymima, kad absoliučiai visos darbo funkcijos, nurodytos ieškovų BLS pareigybėse, atitinka tas darbo funkcijas, kurios yra nurodytos ALS pareigybių aprašyme. Taigi yra susiklosčiusi situacija, kad, darbuotojams einant platesnės apimties pareigas, darbo sutarčių pakeitimais (dėl darbo BLS brigadoje) nebuvo pridėtos jokios naujos pareigos, t. y. susitarimas dėl papildomo darbo nebuvo sudarytas, nes BLS darbuotojams skirtas pareigas jie vykdė ir būdami ALS brigadų darbuotojai.

- 25. Atsakovė atsiliepimu į kasacinį skundą prašo atmesti ieškovų kasacinį skundą ir Vilniaus apygardos teismo 2022 m. sausio 13 d. nutartį palikti nepakeistą. Atsiliepime nurodomi šie argumentai:
 - Atsakovės Darbuotojų darbo apmokėjimo tvarkos, patvirtintos direktoriaus 2019 m. rugsėjo 19 d. įsakymu, 3 punkte nustatyta, kad stoties darbuotojų darbo užmokestį sudaro: 3.1. pagrindinis darbo užmokestis: 3.1.1. pastovioji dalis; 3.1.2. kintamoji dalis; 3.2. papildomas darbo užmokestis: 3.2.1. priedai; 3.2.2. priemokos; 3.2.3. vienkartinės piniginės išmokos. Darbuotojų darbo apmokėjimo tvarkos 14 punkte įtvirtinta, kad pagrindinio darbo užmokesčio kintamoji dalis gali būti pakeista ar panaikinta nepasibaigus nustatytam terminui šiais atvejais: išnykus skyrimo pagrindui; už darbo drausmės pažeidimus; pablogėjus darbuotojo darbo rezultatui; darbuotojui netinkamai vykdant pareigas; pagal Tvarkos 15.2 punktą priedai, kurių bendras dydis per mėnesį negali viršyti pagrindinio darbo užmokesčio pastoviosios dalies, gali būti mokami (be kitų nurodytų atvejų) už reikšmingą įtaką geriems įstaigos veiklos rezultatams pagal ketvirtinių priedų mokėjimo tvarką. Taigi nuostata, jog priedai gali būti mokami už reikšmingą įtaką geriems įstaigos veiklos rezultatams, aiškiai parodo, kad priedai yra ne privaloma nuolat mokama darbo užmokesčio dalis, o tik paskatinimas už gerus darbo rezultatus, skiriama darbdavio iniciatyva ir prerogatyva, siekiant paskatinti darbuotoją už gerai atliktą darbą, veiklą ar veiklos rezultatus. Dėl to, ieškovams padarius darbo drausmės pažeidimus, darbdavys pagrįstai nusprendė jiems nemokėti priedų.
 - 25.2. Pažymėta, kad įstaigoje galiojančios kolektyvinės sutarties 50 punkte nustatyta, kad priedai, priemokos ir premijos gali būti mažinami arba visai nemokami, jei dėl darbuotojo kaltės įstaiga patyrė materialinę žalą; darbuotojas netinkamai vykdė savo pareigas ir turi apie tai rašytinį įspėjimą. Ieškovai yra profesinės sąjungos nariai, todėl šios nuostatos jiems taikytinos.
 - 25.3. Bylinėjimosi išlaidų atlyginimo prigimtis, jų atlyginimo paskirstymo principai lemia, jog tik priėmus byloje baigiamąjį teismo procesinį sprendimą atsiranda sąlygos spręsti bylinėjimosi išlaidų atlyginimo klausimą, o ne išsprendus byloje atskirus procesinio pobūdžio prašymus ir atsižvelgus į jų tenkinimo ir (ar) netenkinimo baigtį (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2021 m. kovo 10 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-47-916/2021). Atsakovė tiek apeliaciniame skunde, tiek atsiliepime į ieškovų apeliacinį skundą buvo pareiškusi prašymą priteisti bylinėjimosi išlaidų atlyginimą, tačiau dėl techninių trukdžių nepateikė minėtas išlaidas pagrindžiančių įrodymų. Dėl to apeliacinės instancijos teismas pagrįstai nusprendė, kad nėra pagrindo nepridėti tokių atsakovės teikiamų įrodymų, juolab kad buvo atidėtas procesinio sprendimo priėmimas ir paskelbimas. Pažymėta, kad teismas pagrįstai atnaujino bylos nagrinėjimą, juos priėmė ir išnagrinėjęs bylą priteisė atlyginti bylinėjimosi išlaidas, nes šie įrodymai buvo pateikti nepriėmus sprendimo. Šiuo atveju buvo netikslinga priimti papildomą sprendimą. Atkreiptas dėmesys į tai, kad ieškovų nurodomos aplinkybės nesudaro pagrindo nepriteisti atsakovei jos patirtų išlaidų atlyginimo, nes civilinio proceso normos turi tarnauti teisingam bylos išnagrinėjimui ir formaliai netrukdyti bylos šalims apginti savo pažeistų teisių.
 - 25.4. Susitarimas dėl papildomo darbo dėl darbo funkcijų jungimo faktiškai apima atvejus, kai šalys susitaria dėl skirtingų darbo funkcijų atlikimo, taip pat kai šalys susitaria dėl tų pačių funkcijų atlikimo didesniu kaip 1 etato krūviu. Darbuotojo darbo laiko krūvis, viršijantis savaitės darbo laiko normą, saugių ir sveikų darbo sąlygų užtikrinimo prasme yra neigiamas reiškinys. Tai lemia specialią tokio papildomo darbo susitarimo keitimo, nutraukimo tvarką (DK 35 straipsnis, 45 straipsnio 1 dalis). Darbo teisėje neitvirtintas principas, jog visos papildomos darbo sutarties sąlygos, papildomi šalių susitarimai keičiami (nutraukiami) vienoda tvarka. Šiuo atveju atsakovė pagrįstai susitarimą dėl papildomo darbo nutraukė pagal DK 35 straipsnio nuostatas, iš anksto įspėjusi ieškovus.
 - 25.5. Teismai pripažino, kad pažangaus gyvybės palaikymo (ALS) ir pradinio gyvybės palaikymo (BLS) brigadų funkcijos, paskirtis, teikiamų paslaugų kainos skiriasi. Nors ieškovai nurodo, kad nesiskiria jų atliekamos funkcijos, tačiau pateikti įrodymai patvirtina, kad skiriasi brigadų naudojama įranga. Pareigybės aprašymuose nurodyta skirtinga įranga, atliekant darbo funkcijas. Naudojant skirtingą įrangą, suteikiamos skirtingo pobūdžio paslaugos, skiriasi jų įkainiai. Be to, susitarimu dėl papildomo darbo šalys susitarė dėl konkretaus darbo krūvio 0,5 etato. Susitarimas dėl papildomo 0,5 etato darbo nebuvo sulygtas darbo sutartimis. Dėl to teismai padarė pagrįstas išvadas, kad ieškovams nebuvo padidintas darbo krūvis, bet pavesta atlikti papildomas funkcijas.

Teisėjų kolegija

konstatuoja:

IV. Kasacinio teismo argumentai ir išaiškinimai

Dėl darbo užmokesčio priedo (premijos) rūšies kvalifikavimo

- 26. Pagal DK 139 straipsnio 2 dalį darbo užmokestį sudaro bazinis (tarifinis) darbo užmokestis (valandinis atlygis arba mėnesinė alga, arba pareiginės algos pastovioji dalis); papildoma darbo užmokesčio dalis, nustatyta šalių susitarimu ar mokama pagal darbo teisės normas ar darbovietėje taikomą darbo apmokėjimo sistemą; priedai už įgytą kvalifikaciją; priemokos už papildomą darbą ar papildomų pareigų ar užduočių vykdymą; premijos už atliktą darbą, nustatytos šalių susitarimu ar mokamos pagal darbo teisės normas ar darbovietėje taikomą darbo apmokėjimo sistemą; premijos, darbdavio iniciatyva skiriamos paskatinti darbuotoją už gerai atliktą darbą, jo ar įmonės, padalinio ar darbuotojų grupės veiklą ar veiklos rezultatus.
- 27. DK 142 straipsnio 1 dalyje nustatyti galimi darbuotojo premijavimo tikslai: 1) darbo sutarties, darbo apmokėjimo sistemos ar kitų darbo teisės normų nustatytais atvejais, dydžiais ir tvarka atlyginti už darbuotojo darbą pagal darbo sutartį; 2) darbdavio iniciatyva paskatinti jį už gerai atliktą darbą, veiklą ar veiklos rezultatus. Taigi pagal premijavimo tikslus išskiriamos dvi premijų kategorijos: premijos, kurių skyrimo pagrindai, dydžiai ir tvarka įtvirtinti darbo sutartyje, kolektyvinėje sutartyje, darbo apmokėjimo sistemoje ar kitose darbo teisės normose (premijos už atliktą darbą); taip pat darbdavio iniciatyva skiriamos premijos, kurių tikslas paskatinti darbuotoją už gerai atliktą darbą, veiklą ar veiklos rezultatus (darbdavio iniciatyva skiriamos premijos). Pastaroji premija gali būti neskiriama, jeigu darbuotojas per paskutinius šešis mėnesius padaro pareigų, nustatytų darbo teisės normose ar darbo sutartyje, pažeidimą (DK 142 straipsnio 2 dalis).
- 28. Nagrinėjamu atveju byloje nustatyta, kad ieškovai pažeidė savo kaip darbuotojų pareigas (nukrypo nuo maršruto, transporto priemonę darbo metu naudojo asmeninėms reikmėms ir vėliau grįžo į pastotę) ir padarė atsakovei žalos. Šiuo (pažeidimo ir žalos atsakovei padarymo fakto) pagrindu atsakovė atsisakė išmokėti ieškovams darbo užmokesčio priedą. Taigi, ieškovams keliant klausimą dėl tokių atsakovės veiksmų teisėtumo, teismai turėjo nustatyti darbo užmokesčio priedo (premijos) rūšį, t. y. a r neišmokėtas darbo užmokesčio priedas yra premija už atliktą darbą, ar darbdavio iniciatyva skiriama premija.
- Byloje nustatytos šios darbo užmokesčio priedo (premijos) rūšies kvalifikavimui reikšmingos atsakovės darbovietėje patvirtintos darbo ir premijų reglamentavimo tvarkos nuostatos:
 - 29.1. pagal atsakovės Darbuotojų darbo apmokėjimo tvarkos, patvirtintos direktoriaus 2019 m. rugsėjo 19 d. įsakymu, nuostatas

stoties darbuotojų darbo užmokestį sudaro pagrindinis darbo užmokestis, susidedantis iš pastoviosios ir kintamosios dalies, bei papildomas darbo užmokestis, kurį sudaro priedai, priemokos, vienkartinės piniginės išmokos. Šios Tvarkos 14 punkte įtvirtinta, kad pagrindinio darbo užmokesčio kintamoji dalis gali būti pakeista ar panaikinta nepasibaigus nustatytam terminui tam tikrais atvejais, tarp jų ir už darbo drausmės pažeidimus. Tvarkos 15 punkte nustatyta priedų skyrimo tvarka ir jų paskyrimo kriterijai, t. y. priedai, kurių bendras dydis per mėnesį negali viršyti pagrindinio darbo užmokesčio pastoviosios dalies, gali būti mokami už aukštus profesinės veiklos pasiekimus; už reikšmingą įtaką geriems įstaigos veiklos rezultatams pagal ketvirtinių priedų mokėjimo tvarką; už įprastą darbo krūvį viršijančią veiklą, kai yra padidėjęs darbų mastas atliekant pareigybės aprašymuose nustatytas funkcijas; už laikinai nesančio darbuotojo funkcijų vykdymą; už skubių, svarbių, sudėtingų darbų vykdymą (už sėkmingas reanimacijas); už papildomų užduočių, esant darbuotojo rašytiniam sutikimui, atlikimą, kai atliekamos pareigybės aprašyme nenustatytos funkcijos; už suteiktas paslaugas, kurios finansuojamos ne PSDF lėšomis. Pagal VšĮ Greitosios medicinos pagalbos stoties direktoriaus 2019 m kovo 4 d. įsakymu patvirtintos Ketvirtinių priedų už reikšmingą įtaką geriems GMPS veiklos rezultatams skyrimo kriterijų ir tvarkos 3.1 punktą įšvažiuojamųjų brigadų darbuotojų ketvirtinių priedų skyrimo kriterijus yra operatyvumo rodiklis. Pagal Tvarkos 17 punktą priedai skiriami Stoties direktoriaus įsakymu, vadovaujantis administracijos darbuotojų susirinkimo protokolu arba padalinių vadovų teikimu.

- 29.2. Ketvirtinių priedų už reikšmingą įtaką geriems GMPS veiklos rezultatams skyrimo kriterijų ir tvarkos patvirtintos atsakovės direktoriaus 2019 m. kovo 4 d. įsakymu, 4.1 punkte nustatyta, kad priedas darbuotojams gali būti mažinamas arba neskiriamas, jei darbuotojas yra gavęs įspėjimą dėl darbo pareigų pažeidimo arba turi galiojančią drausminę nuobaudą; tiesioginio vadovo tarnybinio pranešimo pagrindu; auditoriaus ar kito darbuotojo tarnybinio pranešimo pagrindu; jei dėl darbuotojo kaltės įstaiga patyrė finansinių nuostolių.
- 29.3. Atsakovės įstaigoje 2019 m. vasario 18 d. sudaryta kolektyvine sutartimi buvo susitarta, kad priedai, priemokos ir premijos gali būti mažinami arba visai nemokami, jei dėl darbuotojo kaltės įstaiga patyrė materialinę žalą (50.3 papunktis), jeigu darbuotojas netinkamai vykdė savo pareigas ir turi apie tai rašytinį įspėjimą (50.4 papunktis).
- 30. Bylą nagrinėję teismai, įvertinę atsakovės darbovietėje patvirtintos darbo ir premijų reglamentavimo tvarkos nuostatas, skirtingai kvalifikavo darbo užmokesčio priedo (premijos) rūšį. Pirmosios instancijos teismas, atsižvelgdamas į tai, kad atsakovės darbo ir premijų reglamentavimo tvarkos nuostatos darbo užmokesčio priedą (premiją) apibrėžia konkrečiais kriterijais, taip pat į aplinkybę, kad priedai buvo mokami sistemingai, nusprendė, kad ieškovams neišmokėtas darbo užmokesčio priedas (premija) yra darbo užmokesčio dalis, t. y. atitinka DK 142 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytos premijos rūšį. Apeliacinės instancijos teismas, atsižvelgdamas, be kita ko, į tai, kad pagal atsakovės darbo ir premijų reglamentavimo tvarkos nuostatas tokios skatinimo priemonės galėjo būti netaikomos (neskiriamos) darbdavio nustatytais atvejais, tarp jų ir už darbo drausmės pažeidimus, nusprendė, kad ieškovams neišmokėtas darbo užmokesčio priedas (premija) yra skatinamoji premija, t. y. atitinka DK 142 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytos premijos rūšį.
- 31. Ieškovai kasaciniu skundu nesutinka su apeliacinės instancijos teismo išvada, teigdami, kad vien darbo užmokesčio priedo (premijos) apibrėžimas pagal aiškius rodiklius lemia šios premijos priskyrimą darbo užmokesčio daliai, t. y. premijai už atliktą darbą. Teisėjų kolegija su šiais ieškovų argumentais nesutinka.
- 32. Kasacinis teismas savo jurisprudencijoje yra pažymėjęs, kad pagrindinis premijos kaip skatinimo priemonės pagal DK 233 straipsnį ir premijos kaip darbo užmokesčio sudėtinės dalies pagal DK 186 straipsnį skirtumas yra premijos skyrimo ir išmokėjimo tvarka (žr. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. lapkričio 24 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-523/2009; 2019 m. vasario 7 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-1-248/2019). Darbo užmokesčio (tiek pagrindinio, tiek papildomo) dydis, kaip ir susitarimas dėl darbo užmokesčio, visada turi būti aiškus ir konkretus, nustatytas arba konkrečiu dydžiu, arba apskaičiuotas taikant aiškius tarifus (DK 201 straipsnio 2 dalis). Apskaičiuojant papildomą darbo užmokestį turi būti nustatyti aiškūs rodikliai, kuriuos pasiekęs darbuotojas įgytų subjektyvią teisę reikalauti nustatyto dydžio priedo, o darbdavys pareigą jį sumokėti. Šie požymiai nebūtini premijai kaip paskatinimui DK 233 straipsnio prasme. Premijos konkretų dydį gali nustatyti darbdavys. Dėl šios priežasties išmoka, kurios konkretus dydis ir konkrečios mokėjimo aplinkybės (rodikliai) yra neaiškūs, negali būti laikoma darbo užmokesčiu (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. liepos 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-284/2009; 2011 m. balandžio 26 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-202/2011).
- 33. Kasacinis teismas taip pat yra pažymėjęs, kad, šalims sutarus dėl darbo užmokesčio, jo dydis, sudėtinės dalys sutartyje turi būti nurodomi taip, kad būtų aiškūs abiem šalims ir atitiktų suderintą jų valią (žr. Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. vasario 23 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-55-248/2018 ir jos 46 punkte nurodytą kasacinio teismo praktiką).
- 34. Nurodyta kasacinio teismo praktika suponuoja tai, kad privalomasis premijos už atliktą darbą požymis yra aiškių jos dydžio apskaičiavimo ir mokėjimo rodiklių nustatymas. Nesant aiškių rodiklių, apskritai nėra pagrindo premijos kvalifikuoti kaip darbo užmokesčio dalies. Toks požymis nėra būtinas skatinamajai premijai kvalifikuoti. Kita vertus, tai nepaneigia to, kad skatinamoji premija taip pat gali būti apibrėžta remiantis aiškiais jos apskaičiavimo ir mokėjimo rodikliais. Darbdavio diskrecija nustatyti ir išmokėti skatinamąją premiją lemia ir jo teisę apsispręsti dėl jos dydžio apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos. Tokia darbdavio diskrecijos įgyvendinimo išraiška yra ir tie atvejai, kai darbdavys nors aiškiai apibrėžia premijos apskaičiavimo ir mokėjimo rodiklius, tačiau, apibrėždamas mokėjimo rodiklius, kartu nustato ir taisyklę, kad premija gali būti sumažinama ar netaikoma (neskiriama) darbdavio nustatytais atvejais, įskaitant ir už darbo drausmės pažeidimus. Darbdaviui nustačius tokią taisyklę, nėra pagrindo spręsti, kad darbuotojas įgyja subjektyvią teisę reikalauti nustatyto dydžio priedo ir darbdavys įgyja pareigą jį mokėti.
- 35. Lingvistinis ir sisteminis minėtų atsakovės priimtų teisės aktų nuostatų aiškinimas ir vertinimas sudarė pagrindą apeliacinės instancijos teismui pripažinti, kad priedai darbuotojams mokami už reikšmingą įtaką geriems įstaigos veiklos rezultatams, taip siekiant motyvuoti darbuotojus gerai dirbti. Tai, kad priedai nebuvo sudėtinė darbo užmokesčio už atliktą darbą dalis, o tik darbuotojų paskatinimas už gerus darbo rezultatus, patvirtina Tvarkos 17 punkto nuostatos, jog tokie priedai buvo skiriamos darbdavio iniciatyva ir prerogatyva, atsižvelgus į tam tikrus kriterijus. Aplinkybė, kad Tvarkoje buvo nustatyti rodikliai, pagal kuriuos buvo vertinama, ar pasiekti įstaigos veiklos rezultatai, savaime neleidžia pripažinti ir vertinti jų kaip rodiklių, kuriuos pasiekęs darbuotojas įgytų subjektyvią teisę reikalauti nustatyto dydžio priedo. Šiuo atveju svarbi aplinkybė, kad nors darbuotojų skatinimas vyko nuolatos, bet tokios skatinimo priemonės galėjo būti netaikomos (neskiriamos) darbdavio nustatytais atvejais, tarp jų ir už darbo drausmės pažeidimus (žr. Tvarkos 14 punktą, Kolektyvinės sutarties 50.3, 50.4 punktus), taip patvirtinant nuostatą, kad šis priedas nėra nuolat mokamas kaip sudėtinė darbo užmokesčio dalis.
- 36. Teisėjų kolegija, remdamasi nurodytais argumentais, nusprendžia, kad apeliacinės instancijos teismas padarė pagrįstą išvadą, jog darbo užmokesčio priedai ieškovams buvo mokami DK 142 straipsnio 1 dalies 2 punkto, o ne DK 142 straipsnio 1 dalies 1 punkto pagrindu. Dėl to pripažintina, kad kasacinio skundo argumentais nepatvirtinamas DK 139 straipsnio 2 dalies 5, 6 punktų, 142 straipsnio 1 dalies 1, 2 punktų nuostatų netinkamas aiškinimas ir taikymas.

Dėl susitarimo dirbti papildomą darbą ir susitarimo padidinti darbo mastą

37. Kasaciniame skunde teigiama, kad apeliacinės instancijos teismas nepagrįstai laikė, jog abiejose brigadose ieškovų atliekamos funkcijos skiriasi, netinkamai kvalifikavo susitarimus dėl papildomo darbo ir nukrypo nuo teismų praktikos dėl darbo masto padidinimo ir jo atribojimo nuo papildomo darbo.

- 38. Kasacinio teismo praktikoje, aiškinant DK 35 straipsnio 1 dalyje nustatytą darbo sutarties šalių susitarimą dėl papildomo darbo, nurodyta, kad papildomo darbo sutartimi susitariama dėl papildomų pareigų ar papildomo darbo toje pačioje darbovietėje ir jis gali būti atliekamas tiek per normalų darbo laiką pagrindinėje darbovietėje, tiek kitu laiku (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. kovo 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-130/2012; 2015 m. gegužės 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-332-686/2015). Papildomu gali būti pripažįstamas toks darbas, kuriam būdinga šių požymių visuma: 1) dirbamas toje pačioje darbovietėje, kaip ir pagrindinis darbas; 2) nesulygtas pagrindinėje darbo sutartyje darbas ar einamos papildomos pareigos, t. y. darbuotojo vykdomos darbinės funkcijos negali būti tapačios funkcijoms, nustatytoms pagrindinėje darbo sutartyje; 3) papildomas darbas gali būti atliekamas tiek per normalų darbo laiką pagrindinėje darbovietėje, tiek kitu laiku; 4) nuolatinio pobūdžio (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. lapkričio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-590-378-2015).
- 39. Darbo sutarties šalys susitarimu dėl papildomo darbo, kuris tampa darbo sutarties dalimi, gali susitarti dėl darbo sutartyje anksčiau nesulygtos papildomos darbo funkcijos atlikimo; tokia veikla gali būti atliekama laisvu nuo pagrindinės darbo funkcijos atlikimo laiku (susitarimas dėl darbo funkcijų jungimo) arba atliekama tuo pačiu metu kaip ir pagrindinė darbo funkcija (susitarimas dėl darbo funkcijų gretinimo), arba susitariama dėl projektinio darbo (susitarimas dėl projektinio darbo funkcija (susitarimas del projektinio darbo funkcija (susitarimas) taikomi šiame DK nustatyti projektinio darbo sutarties ypatumai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2020 m. gruodžio 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-332-701/2020, 27 punktas).
- 40. DK 197 straipsnyje minimas darbų masto padidinimas yra kitas darbo, viršijančio normalią ar nustatytąją darbo laiko trukmę, atvejis. Nors DK nepateikiama darbų masto padidinimo sąvoka, tačiau kasacinis teismas, atribodamas šią kategoriją nuo papildomo darbo, yra nurodęs, jog papildomo darbo sutartimi yra susitariama dėl visiškai kitos darbo funkcijos, nei yra sudaryta pagrindinio darbo ar pagrindinių pareigų sutartis, o darbo masto padidinimas siejamas su tos pačios pagrindinės darbo funkcijos darbo krūvio padidinimu (arba per normalų darbo laiką, arba per kitą darbo laiką) (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. lapkričio 13 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-590-378-2015).
- 41. Padidėjęs darbuotojo darbų mastas (apimtis) reiškia, kad darbuotojas, atlikdamas tas pačias savo darbo funkcijas, turi įvykdyti didesnes darbo normas. Paprastai darbo krūvio padidėjimas yra laikino pobūdžio (pvz., atsiradus poreikiui atlikti laikinai nesančio tokį patį darbą dirbančio darbuotojo funkcijas). Padidinto masto darbas apmokamas už faktiškai atliekamą darbą ir nepriklauso nuo veiklos rezultatų, už kuriuos gali būti skiriamos skatinamosios išmokos. Taigi darbo masto padidinimui konstatuoti būtina įvertinti darbo sutartimi sulygtą darbo krūvį (nustatytą normą) su realiai tenkančiu darbo krūviu (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. gegužės 11 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-227-248-2017, 26, 27 punktai).
- 42. Siekiant nustatyti, ar toje pačioje darbovietėje dirbamas darbas yra darbų masto padidinimas ar papildomas darbas, lemiamą reikšmę turi darbo funkcijos (ne)tapatumas pagrindine darbo sutartimi sulygtai darbo funkcijai (žr., pvz., Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. lapkričio 13 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-3-590-378-2015).
- 43. Susitarimas dėl papildomo darbo, be kita ko, ir susitarimas dėl darbo funkcijų jungimo, kvalifikuotinas kaip papildoma darbo sutarties sąlyga. Darbo sutarties šalių sudarytas tokio pobūdžio susitarimas tampa šalių sudarytos darbo sutarties dalimi. Susitarimas dėl papildomo darbo nekvalifikuotinas kaip savarankiška, atskira darbo sutartis (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2020 m. gruodžio 9 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-332-701/2020, 30 punktas).
- 44. Nagrinėjamoje byloje nustatyta, kad su ieškovais sudarytomis darbo sutartimis susitarta dėl darbo atliekant dvi pareigybes: ieškovai visu etatu dirba pažangaus gyvybės palaikymo brigadoje (ALS) ir 0,5 etato pradinio gyvybės palaikymo brigadoje (BLS) Ieškovų darbas pažangaus gyvybės palaikymo brigadoje (ALS) šalių laikytas pagrindiniu darbu, o darbas pradinio gyvybės palaikymo brigadoje (BLS) kvalifikuotas kaip papildomas darbas.
- 45. Pirmosios instancijos teismas, nurodęs, kad ieškovų darbo pareigos tiek dirbant pagrindinį (darbo sutartimi sulygtą) darbą, tiek papildoma sutarties sąlyga nustatytą darbą buvo tokios pačios, vis dėlto padarė išvadą, jog šalys buvo susitarusios dėl papildomo darbo atlikimo. Apeliacinės instancijos teismas nusprendė, jog ieškovų, kaip ALS ir BLS brigadų darbuotojų, funkcijos nėra tapačios. Taigi nors teismai skirtingai įvertino abiejose brigadose ieškovų atliekamas darbo funkcijas, tačiau abu teismai padarė tą pačią išvadą, jog šalys buvo susitarusios dėl papildomo darbo, o ne papildomo darbo krūvio.
- 46. Teisėjų kolegija pripažista pagrista apeliacinės instancijos teismo išvadą, kad ieškovų, kaip ALS ir BLS brigadų darbuotojų, funkcijosnors ir panašios, bet nelaikytinos tapačiomis. Tokią išvadą leidžia daryti apeliacinės instancijos teismo analizuotos 2007 m. lapkričio 6 d. sveikatos apsaugos ministro įsakymu patvirtinto Greitosios medicinos pagalbos paslaugų teikimo aprašo nuostatos dėl pradinio ir pažangaus gyvybės palaikymo ir šiuos veiksmus atliekančių brigadų apibrėžties, taip pat ieškovų pareigybių aprašymuose nurodoma skirtinga darbo funkcijoms atlikti naudojama įranga, suteikiamos skirtingo pobūdžio paslaugos ir skirtingi jų įkainiai. Tokia išvada pagrindžiama ir GMPS direktoriaus 2019 m. gegužės 10 d. įsakymu patvirtinto GMP brigadų sudarymo VšĮ Greitosios medicinos pagalbos stotyjetvarkos aprašo nuostatomis, kuriomis patvirtinta, jog skiriasi ir tokių šių brigadų sudėtis, atitinkamai ir jose dirbančių darbuotojų funkcijos. Aplinkybę, kad darbo funkcijos abiejose brigadose nėra tapačios, pripažįsta ir ieškovai, kasaciniame skunde nurodydami, kad jų kaip ALS brigados darbuotojų funkcijos yra platesnės apimties. Aplinkybe, kad darbo sutartyje nustatytu darbo laiku ieškovai vykdė tiek vienas, tiek ir kitas funkcijas, t. y. atliko darbus ir pagal vieną, ir pagal kitą pareigybės aprašą, iš esmės patvirtinama, jog papildomais susitarimais buvo sugretintos ieškovų darbo funkcijos. Be to, apeliacinės instancijos teismas pagristai atsižvelgė į tai, kad papildomais darbo sutarties susitarimais buvo susitarta dėl konkretaus papildomo darbo krūvio 0,5 etato (18 val. per savaitę). Vien tik darbo laiko padidinimas sudarytų pagrindą pripažinti, kad padidėjo darbuotojų darbo mastas, tačiau nagrinėjamos bylos atveju per papildomai nustatytą laiką buvo atliekamos sugretintos darbo funkcijos, be to, darbas buvo nuolatinio pobūdžio.
- 47. Teisėjų kolegija nusprendžia, kad apeliacinės instancijos teismo išvada dėl ieškovų atliekamų darbo funkcijų ALS ir BLS brigadose netapatumo ir susitarimų dėl šių (BLS brigados darbuotojų) funkcijų atlikimo kvalifikavimo ka ip susitarimų dėl papildomų funkcijų atlikimo atlitinka teismų praktikoje pateikiamą papildomo darbo apibrėžties aiškinimą. Nors ieškovai kasaciniame skunde teigia, kad apeliacinės instancijos teismas neatliko išsamaus pareigybės aprašymų palyginimo, netinkamai vertino realiai susiklosčiusią situaciją, tačiau teisėjų kolegija šiuo atveju nekonstatuoja įrodymų tyrimą ar vertinimą reglamentuojančių teisės normų pažeidimo. Pripažinus, kad šalys buvo sudariusios susitarimą dėl papildomo darbo, tokia darbo sutarties sąlyga su ieškovais galėjo būti nutraukta nesant darbuotojų sutikimo, įspėjus raštu tokius darbuotojus prieš penkias darbo dienas (DK 35 straipsnio 5 dalis). Taigi apeliacinės instancijos teismas padarė pagrįstą išvadą, jog šiuo atveju nebuvo pagrindo taikyti DK 45 straipsni, reglamentuojantį darbo sutarties sąlygų pakeitimą, atsakovė pagrįstai nesikreipė į ieškovus dėl sutikimo nutraukti šalių susitarimą dėl papildomo darbo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų, kai jas pagrindžiantys įrodymai pateikti po bylos išnagrinėjimo iš esmės, atlyginimo priteisimo

- 48. Ieškovai kasaciniame skunde kelia klausimą dėl <u>CPK 98 straipsnio</u> 1 dalies normos netinkamo taikymo, nurodydami, kad apeliacinės instancijos teismas atlyginimą atsakovei priteisė vadovaudamasis po bylos nagrinėjimo iš esmės į bylą pateiktais rašytiniais įrodymais, be to, nepagrįstai atnaujinęs bylos nagrinėjimą iš esmės vien šiems dokumentams priimti ir bylinėjimosi išlaidų klausimui išspręsti.
- 49. Pagal <u>CPK 98 straipsnio</u> 1 dalį šaliai, kurios naudai priimtas sprendimas, teismas priteisia iš antrosios šalies išlaidas už advokato ar advokato padėjėjo, dalyvavusių nagrinėjant bylą, pagalbą, taip pat už pagalbą rengiant procesinius dokumentus ir teikiant konsultacijas. Dėl šių išlaidų priteisimo šalis teismui raštu pateikia prašymą su išlaidų apskaičiavimu ir pagrindimu. Šios išlaidos negali būti priteisiamos, jeigu prašymas dėl jų

priteisimo ir išlaidų dydį patvirtinantys įrodymai nepateikti iki bylos išnagrinėjimo iš esmės pabaigos.

- 50. Kasacinio teismo praktikoje yra pažymima, jog prašymą dėl išlaidų atlyginimo ir atitinkamus įrodymus šalys gali pateikti bet kuriuo proceso metu, iš karto dėl visų išlaidų ar dalimis, svarbu, kad kiekvienoje instancijoje tai būtų padaryta iki bylos išnagrinėjimo iš esmės pabaigos. Toks reglamentavimas nustatytas, siekiant užilkrinti proceso operatyvumą ir koncentruotumą (<u>CPK</u> 7 straipsnis) bei pašalinti galimybę piktnaudžiauti procesinėmis teisėmis (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. vasario 3 d. nutartis civilinėje byloje <u>Nr. 3K-3-35-248/2016</u>, 20 punktas).
- 51. Aiškinant teisę į bylinėjimosi išlaidų atlyginimo priteisimą, kasacinio teismo praktikoje nurodoma ir tai, kad <u>CPK 98 straipsnio</u> 1 dalyje nustatytas teisinis reguliavimas negali būti aiškinamas ir taikomas taip, kad būtų paneigta asmens, kurio naudai priimtas sprendimas, teisė gauti jo patirtų bylinėjimosi išlaidų, be kita ko, išlaidų advokato pagalbai, atlyginimą. Priešingu atveju būtų pažeisti bendrieji teisingumo ir protingumo principai bei <u>CPK</u> 2 straipsnyje įtvirtintas civilinio proceso tikslas ginti asmenų, kurių materialinės subjektinės teisės ar saugomi interesai pažeisti ar ginčijami, interesus. Dėl to <u>CPK 98 straipsnio</u> 1 dalies nuostatos, kad advokato ar advokato padėjėjo pagalbos išlaidos negali būti priteisiamos, jeigu prašymas jas priteisti ir išlaidų dydį patvirtinantys įrodymai nepateikti iki bylos nagrinėjimo iš esmės pabaigos, gali būti netaikomos, nustačius reikšmingas aplinkybes, įrodančias, kad asmuo neturėjo galimybės pateikti prašymo dėl atstovavimo išlaidų ir jų dydį pagrindžiančių įrodymų iki bylos nagrinėjimo iš esmės pabaigos. Tais atvejais, kai asmuo neturėjo galimybės pateikti prašymo apmokėti išlaidas advokato pagalbai iki bylos nagrinėjimo iš esmės pabaigos, šis klausimas gali būti išspręstas taikant papildomo sprendimo institutą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m sausio 13 d. nutartis civilinėje byloje <u>Nr. e3K-3-130-1075/2022</u>, 76 punktas; 2022 m balandžio 13 d. nutartis civilinėje byloje <u>Nr. e3K-3-88-916/2022</u>, 56 punktas).
- 52. Nagrinėjamu atveju atsakovė 2021 m. spalio 21 d. apeliaciniu skundu bei 2021 m. lapkričio 4 d. atsiliepimu į ieškovų apeliacinį skundą, be kita ko, prašė priteisti bylinėjimosi išlaidų atlyginimą, tačiau šias išlaidas pagrindžiančių įrodymų nepateikė. 2021 m. gruodžio 8 d., t. y. po to, kai Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija 2021 m. gruodžio 7 d. nutartimi nutarė procesinio sprendimo priemimą ir paskelbimą byloje atidėti iki 2021 m. gruodžio 17 d. 14.00 val., atsakovė pateikė prašymą atnaujinti bylos nagrinėjimą iš esmės ir išspręsti teikiamų įrodymų, pagrindžiančių jos patirtas bylinėjimosi išlaidas, pridėjimo prie bylos klausimą, jame nurodydama, kad išlaidas pagrindžiančių įrodymų laiku nepateikė dėl techninių kliūčių. Vilniaus apygardos teismas 2021 m. gruodžio 17 d. atnaujino bylos nagrinėjimą iš esmės, paskyrė posėdį ir 2022 m. sausio 3 d. nutartimi atidėjo teismo procesinio sprendimo priėmimą ir paskelbimą sausio 13 d.
- Nors apeliacinės instancijos teismas bylinėjimosi išlaidų atlyginimą atsakovei priteisė vadovaudamasis Lietuvos Aukščiausiojo Teismo išaiškinimu civilinėje byloje Nr. 3K-3-207-313/2015, tačiau iš esmės šis teismas netiksliai rėmėsi minėtoje byloje pateiktu išaiškinimu, t. y. rėmėsi tik argumento dalimi, kad negali būti paneigiama atsakovės teisė gauti jos patirtų bylinėjimosi išlaidų atlyginimą. Tiek apeliacinės instancijos teismo cituotoje nutartyje, tiek ir šioje nutartyje nurodytose teismo nutartyse prašymas priteisti bylinėjimosi išlaidų atlyginimą po bylos išnagrinėjimo iš esmės gali būti tenkinamas tik tokiu atveju, jei asmuo nurodo reikšmingas aplinkybes, kodėl toks prašymas ir šių išlaidų dydį patvirtinantys įrodymai negalėjo būti pateikti iki bylos nagrinėjimo iš esmės pabaigos, ir jas pagrindžia (įrodo).
- 54. Be to, pagal CPK 256 straipsnį teismas gali atnaujinti bylos nagrinėjimą iš esmės tik pripažinęs, kad reikia nustatyti naujas aplinkybes, turinčias reikšmės bylai, arba ištirti naujus įrodymus. Tais atvejais, kai asmuo neturėjo galimybės pateikti prašymo apmokėti išlaidas advokato pagalbai iki bylos nagrinėjimo iš esmės pabaigos arba pateikti šias išlaidas pagrindžiančius įrodymus, šis klausimas gali būti išspręstas taikant papildomo sprendimo institutą (žr. nutarties 51 punkte nurodytą teismų praktiką).
- 55. Nagrinėjamos bylos atveju atsakovė, prašydama atnaujinti bylos nagrinėjimą iš esmės ir pateikdama prašymą priteisti bylinėjimosi išlaidų atlyginimą patvirtinančius įrodymus, tik įvardijo, kad dėl techninių kliūčių nepateikė tokių įrodymų iki bylos išnagrinėjimo iš esmės, tačiau nei konkrečiai nurodė, kokios priežastys jai sutrukdė šiuos įrodymus pateikti laiku, nei pateikė kokius nors įrodymus, kurie galėtų pagrįsti tokias aplinkybes. Pažymėtina ir tai, kad atsakovės pateiktais įrodymais patvirtinama, jog šios išlaidos buvo patirtos (apmokėtos banko pavedimais) 2021 m. spalio 13 d. ir 21 d., t. y. dar iki bylos nagrinėjimo iš esmės dienos. Taigi teismas tenkino atsakovės prašymą, iš esmės neišsiaiškinęs ir neįvertinęs visų svarbių aplinkybių, t. y. kad šiuo atveju nebuvo nurodytos ir pagrįstos tokios reikšmingos aplinkybės, kurios sudarytų pagrindą priteisti bylinėjimosi išlaidų, kurias pagrindžiantys įrodymai pateikti po bylos išnagrinėjimo iš esmės, atlyginimą.

Dėl bylos procesinės baigties

56. Apibendrindama tai, kas išdėstyta, teisėjų kolegija nusprendžia, kad apeliacinės instancijos teismas tinkamai aiškino darbo užmokesčio dalies (premijos) išmokėjimą, kai darbuotojas pažeidžia darbo pareigas ir padaro darbdaviui žalos, reglamentuojančias teisės normas byloje nustatytomis aplinkybėmis, vertindamas darbo susitarimus dėl ieškovų darbo funkcijų BLS brigadosepapildomo atlikimo tinkamai vadovavosi teismų praktikoje pateiktomis susitarimo dėl papildomo darbo ir susitarimo padidinti darbo mastą apibrėžimis, todėl kasacinio skundo argumentai dėl šių teisės normų aiškinimo ir taikymo bei nukrypimo nuo teismų praktikos atmestini kaip nesudarantys pagrindo panaikinti ar pakeisti apeliacinės instancijos teismo nutarties dalį. Tačiau apeliacinės instancijos teismas, priteisdamas atsakovės naudai bylinėjimosi išlaidų apeliacinės instancijos teisme atlyginimą, kai šias išlaidas pagrindžiantys įrodymai buvo pateikti po bylos išnagrinėjimo apeliacine tvarka iš esmės pabaigos, netinkamai taikė CPK 98 straipsnio 1 dalies normą bei rėmėsi teismų praktika šiuo klausimu. Padarytas proceso teisės normų pažeidimas sudaro pagrindą pakeisti apeliacinės instancijos teismo nutarties dėl bylinėjimosi išlaidų atsakovės naudai atlyginimo dalį, sumažinant priteistą atsakovės naudai išlaidų atlyginimą (3759,54 Eur) jos apeliacinės instancijos teisme patirtų tokių išlaidų suma (1335 Eur). Tokiu atveju laikytina, kad atsakovei atlygintinos tik pirmosios instancijos teisme patirtos bylinėjimosi išlaidos (2424,54 Eur), todėl jos naudai iš kiekvieno ieškovo priteistina po 1212,27 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 57. Kasaciniame teisme ieškovų kasacinis skundas yra iš dalies tenkinamas, todėl laikytina, kad jie įgijo teisę gauti 1/3 dalį bylinėjimosi išlaidų šiame teisme atlyginimo (<u>CPK 93 straipsnio</u> 1 ir 3 dalys), atitinkamai atsakovė įgijo teisę gauti 2/3 dalis bylinėjimosi išlaidų atlyginimo.
- 58. Ieškovai pateikė duomenis, kad kasaciniame teisme jie patyrė 1573 Eur bylinėjimosi išlaidų, todėl prašo priteisti kiekvienam po 786,50 Eur jų atlyginimo. Ieškovų prašoma priteisti išlaidų advokato pagalbai apmokėti suma neviršija Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 1R-85 ir Lietuvos advokatų tarybos 2004 m. kovo 26 d. nutarimu patvirtintų Rekomendacijų dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą pagalbą maksimalaus dydžio (redakcija, galiojanti nuo 2015 m. kovo 20 d.) (toliau Rekomendacijos) 7, 8.13 punktuose nustatytų dydžių, dėl to ieškovų naudai iš atsakovės iš viso priteistina 524,34 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimo (CPK 98 straipsnis).
- 59. Atsakovė pateikė duomenis, kad ji kasaciniame teisme patyrė 1939,63 Eur išlaidų. Atsakovės prašoma priteisti išlaidų advokato pagalbai apmokėti suma neviršija Rekomendacijų 7, 8.14 punktuose nustatytų dydžių, dėl to jos prašymas, atsižvelgus į atmestą kasacinio skundo dalį, tenkintinas iš dalies ir iš ieškovų atsakovės naudai priteistina 1293,10 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimo (<u>CPK 98 straipsnis</u>).
- Atlikus įskaitymą, iš viso iš ieškovų atsakovės naudai priteistina 768,76 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimo, t. y. po 384,38 Eur iš kiekvieno ieškovo.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 359 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 362 straipsnio 1 dalimi,

nutaria:

Pakeisti Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. sausio 13 d. nutarties dalį, kuria atsakovės naudai iš ieškovų priteista po 1879,77 Eur (vieną tūkstantį aštuonis šimtus septyniasdešimt devynis Eur 77 ct) bylinėjimosi išlaidų atlyginimo, sumažinant atsakovės naudai iš kiekvieno ieškovo priteistiną sumą iki 1212,27 Eur (vieno tūkstančio dviejų šimtų dvylikos Eur 27 ct).

Kitą Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. sausio 13 d. nutarties dalį palikti nepakeistą.

Priteisti atsakovės viešosios įstaigos Greitosios medicinos pagalbos stoties (j. a. k. 124369537) naudai iš ieškovų J. M. (a. k. (duomenys neskelbtini) ir A. S. (a. k. (duomenys neskelbtini) po 384,38 Eur (tris šimtus aštuoniasdešimt keturis Eur 3 8 ct) išlaidų, susijusių su bylos nagrinėjimu, atlyginimo. Ši suma mokėtina į Valstybinės mokesčių inspekcijos (j. a. k. 188659752) biudžeto pajamų surenkamąją sąskaitą, įmokos kodas – 5662.

Ši Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis yra galutinė, neskundžiama ir įsiteisėja nuo priėmimo dienos.

Teisėjai Danguolė Bublienė

Alė Bukavinienė

Andžej Maciejevski